

JACHTWERF RIK HOMAN

WERFNIEUWS 67 Voorjaar 2020

Over de winter hoeven we het niet te hebben, want die was er helemaal niet. Dan maar de zeilverhalen die u nog te goed had, want de vorige keer kon het er allemaal niet meer bij.

Naar Bretagne met de Jan Blank

In het voorjaar 2019 zijn we weer naar Bretagne geweest, naar de golf van Morbihan. Er is daar een groot evenement: "La Semaine du Golfe". Uit alle landen van Europa en met een prachtige verscheidenheid aan klassieke boten (1500); van groot (50 m) tot klein (5m). De deelnemende boten worden in groepen ingedeeld en de haventjes in de golf ontvangen dus elke avond weer een andere groep om te eten, drinken en muziek te maken.

We waren 20 mei vertrokken met de Jan Blank achter op de trailer en na een nachtje slapen op een parkeerplaats langs de snelweg konden we de JB op de helling bij Larmor Baden te water laten.

Ik rij dan de trailer achteruit het water in; als de boot los is moet Edith de motor starten en naar een steigertje varen, wat ze prima kan, beter dan de Engelsman die na ons te water ging en al botsend tegen andere boten uiteindelijk hard op de steiger voer. Ik was ondertussen de auto en trailer aan het wegzetten op een gereserveerde parkeerplek.

Eindelijk te water, mast overeind, wijn in de avondzon.

We konden aan een boei vastmaken voor de nacht – heerlijk geslapen met eindelijk weer het gekabbel van golfjes tegen de boot.

Langs de kust naar het westen.

We varen meteen de Golf van Morbihan uit want daar komen we later nog wel, langs de kust naar Ethel, een kleinere binnensee met een beruchte ingang. Geen probleem nu met onze geringe diepgang, maar bij wind tegen de ebstroom ontstaan daar zware brekers. Op de kade vinden we een kleine bistro waar we genieten van oesters, langoustines en een fles Quincy.

Met gaffeltopzeil erbij gaan we de volgende morgen weer verder langs de kust naar het westen, worden door een marine boot weggejaagd uit het schietgebied bij Lorient en ankeren we voor de lunch bij Lomener, waar we genieten van het mooie haventje. Daar eten we de spinrab (Arainée) die we

die morgen hadden gekocht. Later in de middag met wat meer wind zeilen we naar Ile du Groix – port Tudy. Op vrijdag eerst nog even croissantjes halen en naar Belle Ile gezeild met alle zeilen bij. In het haventje Le Palais nog wat rondgelopen en op een terrasje naar de toeristen gekeken.

Oesters, langoustines en een fles Quincy in Ethel.

We kopen daar weer een emmer; die was om onverklaarbare redenen losgeraakt van de spiegel waar die gebruiksklaar hing. Eerder had Edith de (wc) emmer tijdens het zeilen uit haar handen laten glippen – we gingen toen ook wel heel hard; nu dus de tweede emmer in 2 dagen! Bij mijn oom op de oude Jan Blank had een tante ook de zinken emmer verloren; ze kocht een nieuwe die dus vanaf toen "Tante Ida" werd genoemd.

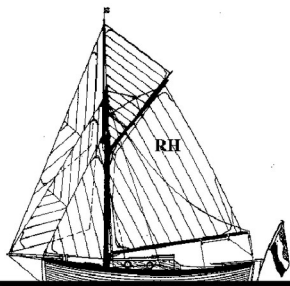
Achter de spiegel zie je nog net de nieuwe emmer.

Bij de Engelsen heet zo'n emmer "Bucket of Comfort", ook leuk. Als we op zee varen leggen we die emmer gewoon in het water, net zoals alle boten die dat met een pomptoilet doen.

In haventjes en overal in het heldere water van de golf doen we dat tegenwoordig niet meer, maar leggen eerst een afbreekbare zak in de emmer. Met wat korrels die het water absorberen kan die zak dan tijdelijk in een luchtdichte doos of meteen bij het afval op de wal.

Terug naar de golf van Morbihan.

Zaterdag weer terug gevaren de Golf in en door naar st. Gustan, waar het feest al begint. Bewolkt weer en zondag

JACHTWERF RIK HOMAN

zelfs regen, maar Carola en Mark, die hier met een grote Colin Archer zijn komen varen, komen op de koffie en later gaan we gezamenlijk naar de welkomstborrel bij het havenkantoor.

Hier varen we Port Tudy, Ile de Groix uit.

Maandag eerst even naar de gezellige markt in Auray en met hoogwater weer de rivier af; eerst met weinig wind. Ik wilde het gaffeltopzeil bijzetten, maar we hebben de half uur regeling, wat wil zeggen dat we bij uitreven of extra bijzeilen zetten eerst een halfuurtje wachten. Spaart meestal een hoop werk; even later vlogen we met 6 knoop de rivier af in aanwakkerende wind naar Port Navalo. Daar even aan de wal en ontmoeten we veel Engelse vrienden, die in een andere groep varen.

Alle boten komen naar Ile'd Artz voor de lunch.

Samen met de grote schepen varen we die avond de Golf weer in en ankeren in het donker bij Ile 'd Artz. Want daar is de volgende ochtend de leukste bijeenkomst met vrijwel alle deelnemers. Duizend boten liggen daar voor anker of laten zich droogvallen op het strand, waarna er eten, drinken en muziek is onder de dennenbomen.

De Jan Blank bij het strand van Ile'd Artz.

Iedereen kom je hier tegen, veel Nederlanders. Er is muziek, er wordt gedanst, er is eten en wijn. Met hoogwater komen we weer vlot van het strand en alle schepen varen naar hun aangewezen haven waar hun weer een groots ontvangst staat te wachten. Ook als we de volgende dag besluiten om voor de lunch naar een ander haventje te gaan is dat geen probleem; ook daar krijgen we weer volop oesters, paella en wijn. "s-

Avonds door naar Le-Logeo met weer volop eten en drinken en als Edith haar accordeon inzet, zingt de hele tent de Franse liedjes mee.

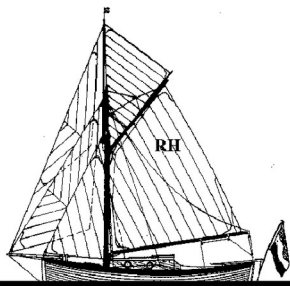
Edith brengt de hele tent aan het zingen.

Moe aan boord, maar we moeten toch weer vroeg op want de ebstroom wacht niet. We zeilen de golf uit en met de volgende vloed naar Le-Bono, een prachtig haventje, waar we tegen een andere boot droogvallen. Dat is natuurlijk veel praktischer dan aan een boei want dan moet je afwachten of er een veerman is.

In het later droogvallende haventje Le-Bono.

Met de bemanning van de naaste boot hebben we een gezellige avond; als Edith haar accordeon erbij haalt wordt er gedanst op het voordek. Prachtig vuurwerk vanaf de oude brug. Wekker gezet om 5 uur want anders liggen we weer een dag drooggevalen, maar we kunnen wat bijslapen aan een boei met later nog ontbijt. Kruisend de rivier van Auray af; door de zwakke wind en beginnende vloedstroom zijn we te laat en moeten uiteindelijk de motor starten. Met nog een andere honderd jaar oude sloep op sleep weten we nog net om de hoek te komen, waar we de vloed weer mee hebben tot Vannes, waar het hoogtepunt van het evenement is; heel druk, komen Frank en Maudy tegen, eten met hen aan boord en gaan vroeg slapen. Want Om 5 uur weer op om Vannes uit te komen; door de sluis kan dat alleen rond hoogwater. Tot bij Larmor-Baden komen we, dan pakken we een boei en vallen allebei in slaap; heel vermoeiend zo'n week! Om wakker te worden laten we ons door het laatste restje eb naar zee sleuren en gaan bij een strandje zwemmen. Laat in de middag sluiten

JACHTWERF RIK HOMAN

we weer aan bij de vloot, die nu in de kolkende vloedstroom weer naar binnen vaart; alle 1500 boten tegelijk; een gekkenhuis. Omdat er bijna geen wind staat wordt het een motorparade, maar de draaikolken de overslaande golven zijn er niet minder om. Nog een paar keer zwemmen want het is heel warm geworden voor we bij Port Anna afmeren aan een boei. Oesters, gegrilde sardines, wijn, muziek aan lange tafels in de avondzon bij het “Bois ‘d Amour”.

Reunie met oldgaffers in Port-Anna.

Weer vuurwerk die avond, we vallen daarna als een blok in slaap ondanks de harde muziek. Zondag eindelijk vrij zonder programma.

Met de eb naar Port Navalo om nog even brood te halen en een croissantje te eten, dan de zee op om in de middag naar het eiland Houadic te zeilen. Daar het halve eiland rondgelopen en in een café koffie gedronken – hadden ze niet, dan maar cider. Edith werd door onbekende mannen herkend als “l’accordioniste” en we werden gevraagd om bij hen aan boord muziek te maken. Een van hen was professioneel muzikant, dus we konden goed samenspielen.

Tegenover de terrasjes in Le-Pouliguen.

Maandag – 3 juni alweer, met weinig wind en dus wat motor erbij naar Le- Pouliguen gezeild; een haventje met een ondiep geultje ernaartoe vlak bij La- Baule en de ingang van de Loire. Leuk haventje, soort st Tropez, genoeg restaurantjes maar we hadden markrelen gevangen, dus die aan boord in het rookoventje. Heerlijk zo in de zon tegenover de terrasjes met een fles Menetou Salon, dat dan weer wel. Dinsdag brood halen en snel de ondiepe geul uit. Het weer is betrokken, koud; lange broek en dikke truien en ook nog wat regen. Edith ziet het niet zitten om nog verder naar het zuiden te gaan de Loire oversteken. Dan maar terug, naar La-Turballe, maar

vinden daar niets aan en zeilen met 6 knoop naar Le- Croisic wat wel een prachtig haventje heeft.

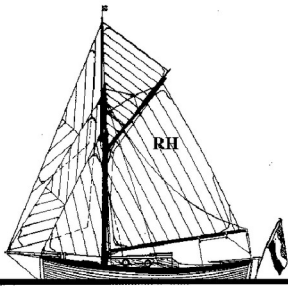

Doorkijkje tussen de huizen in Le-Croisic.

Eten aan boord: oesters en langoustines. De havenmeeste had gezegd dat we in zachte modder lagen dus had ik geen wadpoten uitgezet, maar toch wel uit voorzorg een lege wijnfles omgekeerd op de motorkist gezet. En ja, die viel om 1 uur met veel lawaai van de kist; Edith maakte me nog wakker, maar ik draaide me om en sliep verder. Na een uurtje werd ik toch wakker en zag dat de boot helemaal scheef lag met de fles op de kuipvloer. Ik kon me niet herinneren dat ik iets gehoord had. Er was toch niets meer aan te doen en na een paar uur hoorden we het geborrel van opkomend water en kwamen we weer recht te liggen. Woensdag douche, brood gehaald en langs de kust weer naar het noorden, naar Penerf is het idee, maar zwakke tegenwind, dus dat halen we niet. Dan maar afvallen naar de oostkant van Houadic. De wind neemt toe tot minstens 5 BF, het topzeil moet eraf. Dat doen we dan door fok en kluiver weg te rollen. Dan ligt de boot heel rustig aan de wind en kan ik naar voren zonder nat te worden van het buiswater want er stonden al flinke golven. Nadat het topzeil omlaag is, opgerold en in het stag is gehangen, doen we alleen de kluiver erbij en zeilen met een noodgang naar Port de la Croix, waar we in het kommetje aan een boei meerden en konden droogvallen – nu wel met de wadpoten. Een prachtig haventje met niets, alleen strand met mooie schelpen en stenen.

Slecht weer op komst; schuilen in La-Trinité.

Donderdag 6 juni ontbijtje en snel weer weg anders vallen we weer droog en na een lunch stop voor anker bij Houat door naar La Trinité. Onderweg nog een paar markrelen gevangen, gemarineerd en gebakken samen met de 2 kleine spinkrabben die we van een visserman kochten (voor € 4) een heerlijk maal. Het zou gaan stormen; dat merkten we dus die nacht, veel regen en we lagen al behoorlijk te rollen aan de kade. De wind neemt nog toe tot BF 10 dus we verhalen naar een mooi plekje in de jachthaven en maken een rondrit met een treintje

JACHTWERF RIK HOMAN

naar de beroemde menhirs van Carnac.

Nog even een mooi plekje bij Ile aux Moines.

Terug aan boord de kachel aan en met een boek de rest van de middag doorgebracht in de fluitende wind en kletterende regen. Bij een brasserie aan de kade heerlijke zwaardvis gegeten. Zaterdag 8 juni schijnt gelukkig de zon weer en gaan we met zwaar gereefd grootzeil en fok naar buiten en zeilen zo snel dat we te vroeg zijn bij Port Navalo en moeten ankeren om de vloed af te wachten. Later door naar Ile aux Moines waar Mark en Carola de reparatie aan hun kluiverboom net voltooid hebben. Die was gebroken toen ze een week eerder in de drukte bij Ile d'Artz voor anker lagen. Een Franse boot voer weg zonder zijn anker helemaal op te halen en nam een andere boot aan zijn ankerketting mee. Volle kracht en zonder om te kijken kwamen ze samen op hun kluiverboom terecht met veel schade. Dat bedierf hun plannen om naar Spanje te zeilen, maar ze zijn nu wel helemaal verknocht aan de mooie Golf van Morbihan!. Later hoorden we dat ze toch nog naar Spanje zijn gezeild. We eten die avond samen op het mooie ankerplekje en lopen zondagmorgen nog even rond op het eiland. Daarna rustig terug naar Larmor Baden waar ik de volgende morgen de auto en trailer ophaal en Edith de boot op de trailer vaart. Dat is best moeilijk want alleen de fiber stokken op de trailer staan dan nog boven water en met wat zijstroom lukt het niet in een keer. Uiteindelijk kan ik de kabel van de trailerlier aan de boot haken en de boot omhoog op de trailer lieren. Mast strijken en alles rijklaar maken. Al met al toch ruim 2 uur werk, om 12 uur, na een "petit café" op weg naar Honfleur, ergens geparkeerd en heerlijk gegeten aan de kade. Dan in onze "boot caravan" geklommen en prima geslapen. Dinsdag 11 juni weer thuis.

In juli naar de Oostkust van Engeland.

Een mooie tocht via Maldon, West Mersea, Fambridge, Battlebridge Burnham, De Thames overgestoken naar Kent, Faversham, dan weer naar Suffolk, de Deben, de Orwell, Colne en terug naar Tollesbury. Dat allemaal in 16 dagen!

Dan hadden we ook nog de 16^e Reeuwijk Raid begin oktober; steeds meer deelnemers; prachtige klassieke boten uit Engeland.

Een nieuwe sloep in aanbouw.

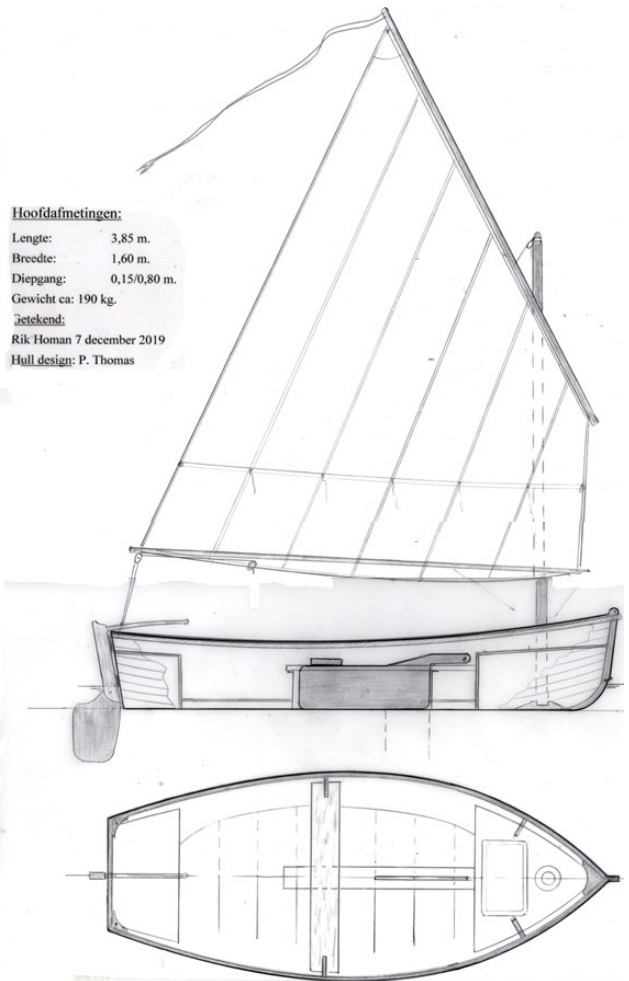
Deze winter zijn Carst en ik met een nieuw project bezig: de 13 voets Najork, een open sloepje van polyester met eenvoudige tuigage. Prima stabiele boot, uitstekend te roeien of te wrikken. We hebben eerst de mal gemaakt en kunnen er nu veel meer bouwen. Heel geschikt om achter de auto mee te

nemen naar Engeland of Bretagne? Als u interesse heeft dan bent u altijd welkom om te komen kijken.

Ik
ga

Hoofdafmetingen:

Lengte: 3,85 m.
Breedte: 1,60 m.
Diepgang: 0,15/0,80 m.
Gewicht ca: 190 kg.
Getekend:
Rik Homan 7 december 2019
Hull design: P. Thomas

Algemeen Plan Zeilsloep Najork 13

ervan uit dat u uw boot op dezelfde manier wilt stallen als vorig jaar. Als u niet wilt stallen, wilt u dat zo spoedig mogelijk een telefoontje geven, dan kan ik misschien nog iemand anders een plek in de haven geven. Als u de bijgevoegde rekening vóór 10 april betaalt, dan is uw plek gereserveerd.

Rik, Edith en Carst.